

ชื่อปัญหาพิเศษ

ความรู้ความเข้าใจและความต้องการของผู้ประกอบการร้านค้าประเภท
ประเภทแผงลอยในที่สาธารณะเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์
เป็นทุน : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ

สุประวีณ์ มงคลสวัสดิ์

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ)

ปีการศึกษา

2547

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจและความต้องการของผู้ประกอบการร้านค้าประเภทแผงลอยในที่สาธารณะเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแปลงยาว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการของผู้ประกอบการร้านค้าประเภทแผงลอยในที่สาธารณะเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ซึ่งใช้วิธีการศึกษาวิจัยจากการรวบรวมข้อมูลค้นคว้าจากเอกสาร (documentary study) และการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการฯ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการของประชากร ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ ใช้วิธีตรรกวิทยาในการวิเคราะห์หาข้อเท็จจริง เพื่อค้นหาเหตุผลของปัญหาที่เกิดขึ้น และรับฟังข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่จากผู้ให้ข้อมูล แล้วนำมาเรียงลำดับความสำคัญในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าประเภทแผงลอย ส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับสูง มีความต้องการให้เทศบาลดำเนินโครงการอยู่ในระดับสูง และมีความต้องการเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยผู้ประกอบการมีความประสงค์จะนำเงินที่ได้รับจากโครงการไปปรับปรุงแผงลอย และจัดทำเต็นท์กันแดดร่วมกัน แต่มีส่วนน้อยที่มีความประสงค์จะให้ผู้อื่นเช่าช่วงพื้นที่ผ่อนผันที่ตนครอบครอง และจะนำเงินที่กู้ยืมไปเช่าซื้อเครื่องใช้อำนวยความสะดวกให้แก่ตนเอง จากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ประกอบการจุดที่ 1 และจุดที่ 2 ซึ่งในครั้งแรกไม่ได้เข้าร่วมรับฟังคำชี้แจง เพราะไม่สนใจไม่ว่าที่จะเข้าร่วม บางคนไม่ต้องการย้ายสถานที่ขายจึงไม่เข้าร่วม ความรู้ความเข้าใจจึงมีน้อยมาก แต่เมื่อได้รับทราบรายละเอียดของโครงการ และทราบว่าโครงการนี้มีประโยชน์สามารถกู้ยืมเงินมาทำทุนได้ จึงกลับมาให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ เพื่อต้องการที่จะกู้ยืมเงินไปลงทุนเพิ่มเติม แต่มีบางคนเห็นว่า ผู้กู้ยืมจะนำเงินไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากกว่าจะนำเงินไปลงทุนตามวัตถุประสงค์